

РЕШЕНИЕ

№ 6172

гр. София, 29.10.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XX КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 01.10.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Стефан Станчев

ЧЛЕНОВЕ: Миглена Недева

Боряна Бороджиева

при участието на секретаря Наталия Дринова и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **5671** по описа за **2021** година докладвано от съдия Миглена Недева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208-228 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във вр. с чл. 63, ал. 1, изр. второ от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на Т. Г. Г. срещу Решение № 20110484 от 07.05.2021 г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 10-ти състав, постановено по НАХД № 6320 / 2020 г., с което е потвърдено Наказателно постановление № 20-4332-006887 от 04.05.2020 г., издадено от началник група „Пътна полиция“ към Столичната дирекция на вътрешните работи (ОПП-СДВР), с което на основание чл. 175, ал. 1, т. 4 от ЗДвП на Т. Г. е наложено административно наказание "глоба" в размер на 200 лв. и „лишаване от право да управлява МПС“ за срок от 3 месеца за извършено нарушение по чл. 103 ЗДвП.

Касаторът оспорва решението като неправилно, постановено в нарушение на закона и при съществени нарушения на процесуалните правила - касационни основания по чл. 348, ал. 1, т. 1 и т. 2 НПК, вр. чл. 63, ал. 1, изр.2 ЗАНН. Сочи, че при съставяне на АУАН и издаване на НП е допуснато съществено процесуално нарушение - чл. 42, т.4 и т.5 и чл. 57, ал. 1, т.6 и т.7 от ЗАНН, а именно липса на пълно и точно описание на нарушението и на обстоятелствата, при които е извършено, което е нарушило правото на защита на Г.. Счита, че извършеното нарушение не е доказано

по безспорен начин. Като процесуално нарушение, сочи и обстоятелството, че в хода на съдебното следствие не е разпитан актосъставителя. Отделно от това, намира че обжалвания акт не съдържа мотиви - не са обсъдени събраните по делото доказателства, както и възраженията в подадената пред СРС жалба. Заявява искане да се отмени обжалваното решение и вместо него да постанови друго, с което да се отмени НП № 20-4332-006887 от 04.05.2020 г., издадено от ОПП- СДВР.

Ответникът Отдел "Пътна полиция"- СДВР не представя писмен отговор по касационната жалба, не участва с представител при разглеждане на делото, нито писмено изразява становище в касационното производство.

Представителят на Софийска градска прокуратура изразява становище за основателност на касационната жалба.

Административен съд София - град, XX касационен състав като взе предвид наведените касационни доводи, извърши проверка на обжалваното съдебно решение, съобразно чл. 218, ал. 2 АПК и след като прецени събраните по делото доказателства, приема от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е ПРОЦЕСУАЛНО ДОПУСТИМА, подадена в преклузивния срок по чл.63 от ЗАНН от надлежна страна и при наличие на правен интерес от обжалване.

Разгледана по същество, жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА.

За да постанови решението си, районният съд е събрал писмени и гласни доказателства и въз основа на тях е приел фактическите обстоятелства, които са от значение за спора. Разпитан е актосъставителят, противно на изложеното в касационната жалба, като дадените показания са намерили отражение в изясняването на спора от фактическа страна.

Районният съд е приел, че на 11.04.2020 г., около 23:30 ч. в [община] на път Автомагистрала № А-1 („Т.“), с посока на движение от [населено място] към [населено място], Т. Г. управлявал л.а. „Тойота Приус“, собственост на [фирма], с ДК [рег.номер на МПС] , като преди разклона за [населено място] на КПП сигнализирано светлинно и с пътни знаци, при подаден сигнал за спиране с ръка на униформен служител на МВР и посочено място за спиране, водачът не се подчинява и продължава движението си. Същият е застигнат и спрял на разклона на [населено място].

За констатираното нарушение е съставен АУАН, серия АА № 631063/11.04.2020г., връчен на Г.. Въз основа на АУАН е издадено процесното НП.

При така установената фактическа обстановка, от правна страна съдът е приел, че при съставянето на АУАН, респ. издаването на НП не са допуснати съществени процесуални нарушения - спазени са императивните изисквания на чл. 42 и чл. 57 от ЗАНН и сроковете за издаването на двата акта по чл. 34 от ЗАНН. Нарушението на чл. 103 от ЗДвП е точно и ясно описано, отразени са обстоятелствата, при които е извършено, посочена е нарушената законова разпоредба. Съдът е приел за безспорно доказано, че от обективна и субективна страна водачът на МПС е осъществил състава на вмененото му нарушение по чл. 103 от ЗДвП, за което законосъобразно е ангажирана административнонаказателната му отговорност. По тези съображения съдът е потвърдил наказателното постановление, като издадено в съответствие с материалния и процесуалния закон.

Обжалваното решение е валидно и допустимо, като същото е постановено при правилно прилагане на материалния закон и при пълно изясняване на всички

обстоятелства по случая и разкриване на обективната истина.

Не са налице пороци при провеждане на доказателствената дейност от районния съд, а фактическите му констатации са направени при съобразяване с процесуалните правила относно проверката и анализа на доказателствения материал. Районният съд е провел съдебното следствие по начин, който да обезпечи всестраниното и пълно изясняване на всички обстоятелства по случая и разкриване на обективната истина. Като е провел съдебното дирене по този начин, съдът е спазил процесуалните изисквания на чл. 13 от НПК, чл. 14, ал. 1 от НПК и чл. 107, ал. 2 и, ал. 3 от НПК.

В съдебното производство фактическите констатации, отразени в АУАН, нямат обвързващата доказателствена сила, каквато имат за административнонаказващия орган в производството по налагане на административно наказание по силата на чл. 189, ал. 2 от ЗДвП. Съгласно чл. 13, ал. 1 от НПК районният съд в пределите на своята компетентност е длъжен да вземе всички мерки за разкриване на обективната истина.

В настоящия случай за установяване на фактическите обстоятелства, включени в предмета на доказване, съдът е събрал показанията на свидетеля В.. Същият е дал ясни, конкретни и непротиворечиви показания, които законосъобразно са кредитирани от съда при формиране на фактическите му изводи. Показанията на свидетеля категорично потвърждават констатациите, отразени в АУАН и НП, че водачът на пътно превозно средство не е спрял при подаден сигнал. По делото не са събрани доказателства, оборващи фактическата обстановка, описана в АУАН и НП, поради което възраженията на касатора са неоснователни.

АУАН и НП са издадени писмено с всички задължителни реквизити. Фактическото описание на нарушението отговаря на изискванията на чл.42, т.4 и чл.57, ал.1, т.5 ЗАНН – в тях ясно и точно е посочено, че на 11.04.2020 г., около 23:30 ч. в [община] на път Автомагистрала № А-1 („Т.“), с посока на движение от [населено място] към [населено място], Т. Г. управлявал л.а. „Тойота Приус“, собственост на [фирма], с ДК [рег.номер на МПС] , като преди разклона за [населено място] на КПП, сигнализирано светлинно и с пътни знаци, при подаден сигнал за спиране с ръка на униформен служител на МВР и посочено място за спиране, водачът не се подчинява и продължава движението си. Същият е застигнат и спрял на разклона на [населено място]. Така са конкретизирани всички обстоятелства, относими към всички признаци от обективната страна на санкционния състав по чл.175, ал.1, т.4 ЗДвП. Тази фактическа конкретизация с оглед вида на нарушението отговаря на изискуемата се от закона, по идентичен начин се съдържа в АУАН, съгласно чл.42, т.4 ЗАНН и в НП, съгласно чл.57, ал.1, т.5 ЗАНН, без несъответствия помежду им.

Водачът на МПС е наказан за нарушение на чл. 103, ал. 1 от ЗДвП. Съгласно посочената разпоредба при подаден сигнал за спиране от контролните органи водачът на пътно превозно средство е длъжен да спре плавно в най-дясната част на платното за движение или на посоченото от представителя на службата за контрол място и да изпълнява неговите указания.

В случая, е установено, че въпреки дадените указания от мл. автоконтрольор В. към водача на таксиметровия автомобил да спре на указаното място, същият не го е сторил. Касаторът не само не е изпълнил дадените му указания, но е продължил движението си, което е наложило полицейските служители – В. и колегата му М. да го последват със служебния си автомобил и едва на разклона с [населено място] да успеят да го спрат за проверка.

За това нарушение законосъобразно на основание чл. 175, ал. 1, т. 4 от ЗДвП

жалбоподателят е наказан с лишаване от право да управлява МПС за срок от 3 месеца и с глоба в размер на 200 лв. Наказанието „лишаване от право да управлява МПС“ е определено в размер около средния за този вид нарушение, а наказанието „глоба“ е определено в максимален размер, който съответства на характера на засегнатите обществени отношения, цялостното поведение на водача по време на проверката, както и множеството му предходни нарушения на ЗДвП, съгласно представената справка картон на водача.

По изложените съображения не са налице основания за отмяна на обжалваното решение и същото, като законосъобразно и правилно, следва да бъде оставено в сила.

Предвид гореизложеното и на основание чл. 221, ал. 2, предложение първо от АПК, Административен съд София – град, XX Касационен състав

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 20110484 от 07.05.2021 г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 10-ти състав по НАХД № 6320/2020 г.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.